

[Aksel Larsen.]

Så skal jeg i øvrigt tage ad notam, at nu er der stillet et fælles dagsordensforslag af hr. Per Federspiel og hr. Per Hækkerup. Jeg skal ikke blande mig i, hvorvidt det bør formuleres anderledes — det ønskede hr. Poul Møller — men for at præcisere den opfattelse, jeg har gjort gældende her, tillader jeg mig selv at stille et forslag til dagsorden. Det lyder sådan:

„Idet folketinget fraråder regeringen at forny Danmarks ansøgning om optagelse i de tre europæiske fællesskaber (fællesmarkedet),

går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Jeg anbefaler det til vedtagelse.

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Hilmar Baunsgaard: Også jeg vil da gerne takke stats- og udenrigsministeren og handels- og markedsministeren for de svar og de oplysninger, de gav.

I denne tak ligger ikke en enighed i alt, hvad der blev sagt. Jeg vil allerførst gerne sige til stats- og udenrigsministeren, at jeg ikke kunne undlade at notere med både lidt overraskelse og en lille smule morskab i sindet, at ministeren fandt anledning til at slå fast, at vi — altså regeringen og SF — har gennemført en skattepolitik, der i høj grad forbereder vejen til fællesmarkedet. Jeg går ud fra, at det er en oplysning, der glæder hr. Aksel Larsen.

Det jordlovsspørgsmål, som stats- og udenrigsministeren i særlig grad beskæftigede sig med, og som jeg, hvad der fremgik af mit første indlæg, er enig med ministeren i at vi i særlig grad må interessere os for, er 1959-loven med dens bestemmelser om udlændinges adgang til at erhverve dansk jord. Ministeren kunne ikke eksakt erindre sin egen og udenrigsminister Brandts udtalelser efter mødet på Marienborg, og jeg kan da kun gengive udtalelserne, som de blev refereret dér, hvor jeg hørte dem; det var henholdsvis i radioavisen og i TV-avisen, hvor de var identiske. Og dér udtalte stats- og udenrigsministeren, at han havde drøftet med udenrigsminister Brandt,

hvorvidt denne lov kunne opretholdes, hvis Danmark blev medlem af fællesmarkedet, og udenrigsministeren svarede: ja, dette er et nationalt anliggende. Det var det, der gav anledning til, at jeg rejste spørgsmålet, idet også jeg er af den opfattelse, at det må være et nationalt anliggende, om vi kan opretholde denne lov. Spørgsmålet er, om den med samme virkning over for andre indbyggere i fællesmarkedet kan være virksom, som den kan være over for udlændinge, der ikke kommer fra fællesmarkedet. Og her havde jeg mine tvivl.

Jeg lyttede selv sagt med interesse til den juridiske fortolkning, hr. Ib Thyregod gjorde gældende. Og jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg efter hans redegørelse stadig ikke føler mig overbevist om, at vi på tilfredsstillende måde kan have sikkerhed for, at denne bestemmelse kan sikre en tilfredsstillende dansk indflydelse på jordbesiddelsen, hvis vi bliver medlem af fællesmarkedet. Det ærede medlem sagde — og det har jeg også noteret mig i rapporten — at det drejer sig om en bestemmelse i forbindelse med erhvervsetablering, og så siger det ærede medlem: danskere, der ikke har bopæl i Danmark, er også underkastet denne lov. Jeg skal ikke betvivle, at det forholder sig sådan, men det siger desværre intet om, hvordan denne jordlovsbestemmelse vil blive fortolket over for andre fællesmarkedslandes indbyggere i henseende til erhvervsmæssig køb af dansk jord. Og den siger specielt intet som helst om — og det er jo det, der i særlig grad har interesse — hvordan man i fællesmarkedet ville vurdere ønsker om at erhverve danske landbrugsejendomme, og det må vel i særlig grad kunne karakteriseres som erhvervsmæssigt køb af dansk jord. Vi har ingen bopælspligt for danske indbyggere, der ønsker at købe landbrug, og det ville derfor være et spørgsmål, om vi kunne gøre en sådan bopælspligt i Danmark gældende over for andre fællesmarkedslandes indbyggere.

Jeg forstod, at stats- og udenrigsministeren var enig med mig i, at der er et problem, der skal undersøges her, og jeg skal derfor ikke på nuværende tidspunkt forlange en klarere udtalelse end den i dag fra ministerens side, men jeg noterer med tilfredshed, at stats- og udenrigsministeren har bekræftet, at der her er et problem, vi skal have